

خانواده، حس خانوادگی (عضو خانواده بودن)

برادران و خواهران گرامی،

چند روزی است که مجمع اسقفان آغاز گردیده است بر موضوع « دعوت و مأموریت خانواده در کلیسا و جهان معاصر »

خانواده که در مسیر خدا راه می‌رود، برای شهادت محبت خدا اهمیت به سزایی دارد، برای همین منظور باید مورد توجه خاص کلیسا قرار یابد. این

مجمع فرا خوانده شده است تا، این بررسی و تفسیر را بری امروز داشته باشد. تمام کارهای این مجمع را با دعا ها و نیایش و توجه خاص، همراهی نماییم. و در این خطه زمانی آموزه های و تعلیمات مور تعمق قرار خواهند گرفت که بر اساس بعضی مشخصات خواهند بود که در میان کلیسا و خانواده تجزیه ناپذیر هستند، و بر افقی باز به سوی یک جامعه مسیحی، استوار می باشند.

یک توجه خاص بر زندگی روزمره ی مردان و زنان امروزی، نیاز هرچه سریعتر و ضروری تر تزریق یک ارزش و توجه خانواده را نشان میدهد. در واقع، یک روش خاص ارتباطات، مدنی، اقتصادی، حقوقی، کاری و یا شهروندی، به نظر می‌رسد بسیار منطقی، جدی، سازمان یافته باشد اما، در عین حال به عنوان یک آرزوی بایر، بی نام و هویت مانده است. بعضی مواقع غیر قابل تحمل می‌گردد. در حالی که مایل به گنجاندن آن در اشکال خود می‌باشد، ولی در حقیقت آن را در تنهایی و در انزوا رها می‌نماید که این امر شامل عده ی بی‌شماری از افراد می‌گردد.

به همین منظور است که خانواده برای تمامی جامعه روزنه ای را باز می‌کند که بیشتر انسانی است؛ چشمان فرزندان را بر زندگی می‌گشاید، و تنها دید آنها را بلکه همه ی حس های آنان را که بر یک رابطه انسانی و بر یک اتحاد محبت آزاد بنا گردیده است. خانواده به سوی نیازهای، اعتماد، وفاداری، صداقت، همکاری و احترام قدم می‌نهد، و تشویق می‌کند برای ایجاد دنیای محل سکونت، و باور داشتن به روابط که بر اعتماد است، حتی در شرایط بسیار سخت نیز می‌آموزد که باید به حرف گفته شده وفادار بود، احترام

هر فرد، مشارکت در محدودیتهای شخصی و دیگران. همه ی ما آگاه هستیم از جدا ناپذیری توجه خانوادگی بر اعضاء کوچک تر و ضعیف تر، بیشتر رنج دیده حتی در شرایط فاجعه باری که زندگی آنها اداره می شود. در اجتماع، هر که این راه را در پیش گرفته است، عمل او از روح سالم خانوادگی بر گرفته است نه اینکه برای خود نمایی یا تلاش برای مطرح نمودن خویش.

با وجود آگاهی از این موضوع، آن ارزش و توجه و همکاری لازم به خانواده از طرف سازمانهای سیاسی اجتماعی در جامعه معاصر، داده نمی شود. آنچه بیشتر می خواهم درباره آن بگویم اینست که، خانواده نتنها از شناخت لازم برخوردار نیست، بلکه یادگیری در آن بیشتر تولید نمی شود. بعضی مواقع، میتواند به نظر رسد که، با وجود همه علم و دانش، تکنولوژی، جامعه مدرن قادر به کشف و شناساندن در حد قابل درک به بهترین نحو نیست. سازمانهای مرتبط با زندگی اجتماعی نتنها در خطر بوروکراسی (نفوذ و قدرت دولتی) که کاملاً با روابط اصلی خانواده بیگانه است، کشیده می شود، بلکه حتی آداب و رسوم اجتماعی سیاسی اغلب نشانه ای از تخریب، پرخاشگری، ابتذال و تحقیر است، که به مراتب پایین تر از شئون تربیت خانوادگی است. در چنین وضعیت، در جهت مخالف این خشونت گرایی روابط، یعنی، در این حماقت خیره سری غیر اخلاقی، گرد هم آمده از یکدیگر تغذیه می نمایند. این امکان پذیر است.

کلیسا امروز، در این نقطه مشخص، حس تاریخی مأموریت خود را در مورد خانواده و در یک احساس واقعی خانوادگی، تشخیص می دهد. با شروع یک تجدید نظر دقیق از زندگی، که مستقیماً به آن مربوط است. میتوان گفت « احساس خانوادگی» یک قانون اصلی و اساسی کلیسا است؛ مسیحیت بدینگونه باید دیده شود و بنابراین باید اینطور باشد. همانطور که در رساله به افسسیان نوشته شده است: پولس قدیس میفرماید: شما زمانی دور بودید، دیگر بیگانه و اجنبی نیستید بلکه هموطن مقدسان و عضو خانواده خدایید» (افسسیان ۲: ۱۹). کلیسا همانگونه که هست، باید خانواده خدا باشد.

عیسی هنگامی که پطرس را خواند تا از او پیروی نماید، به او گفت که او را صیاد انسانها خواهد نمود، و برای همین منظور است که به یک تور جدید نیاز هست. میتوان گفت امروز خانواده یکی از شبکه های اصلی مأموریت حضرت پطرس و کلیسا است. توری نیست که زندانی نماید، برعکس، از آبهای آلوده ی بی تفاوتی که بسیاری از انسانها در دریای تنهایی و انزوا و در اثر بیتفاوتی غرق می شوند، نجات می دهد. خانواده از معنی واقعی هویتی فرزند، نه غلام و برده و یا شماره یک کارت شناسایی کاملاً آگاه است ، .

عیسی از اینجا، از خانواده است که مسیر خود را در میان انسانها انتخاب می نماید تا آنها را متقاعد نماید که خدا آنها را فراموش ننموده است. از این نقطه است که حضرت پطرس برای مأموریت خود نیرو می گیرد.

از این نقطه است که کلیسا، با اطاعت از کلام خداوند، برای صید به دور دستها می‌رود، مطمئناً اگر چنین باشد، صید معجزه آسا خواهد بود.

باشد که پدران مجمع، با اشتیاق دریافت شده از روح القدس، بانی حرکتی جدید در کلیسا باشند که توره‌های کهنه را کنار گذاشته و صید خود را بر حسب اعتماد به کلام خداوند انجام دهد. بیایید با تمام وجود برای این منظور دعا نماییم. مسیح، از طرف دیگر، این وعده را به ما داده است، «اگر پدران شریر نان را از فرزندان گرسنه خود دریغ نمی‌دارند، پس چگونه خدا روح القدس را به هر که از او طلب نماید نخواهد داد؟» (لوقا ۱۱: ۹: ۱۳).

واتیکان ۷ اکتبر ۲۰۱۵

دیدار عمومی پاپ اعظم فرانسیس

تهیه و تنظیم: کشیش هرمز اصلانی

سایت منبع Vatican.va